

[Bertel Haarder.]

tægtsside, og det er meget farligt. Hvad det gælder om, er at give folk lov til selv at bestemme, hvor meget de vil bestille, og at føre en politik, der ikke forhindrer dem i det eller afskrækker dem fra det.

Ministerens to argumenter kan jeg ikke acceptere som gode argumenter. Ministeren siger, at det skal man ikke begynde at blande sig i. Ja men ministeren har selv blandet sig i spørgsmålet vedrørende overarbejde, han har selv optaget forhandling med arbejdsmarkedets parter med henblik på at få begrænset overarbejde. Nu siger vi: gør det samme med henblik på at øge adgangen til deltidsbeskæftigelse!

Hvis arbejdsministeren og hr. Erling Dinesen har ret i, at der visse steder er problemer i forbindelse med deltidsbeskæftigelse, kan jeg ikke se, hvorfor parterne på den enkelte arbejdsplads ikke skulle kende disse problemer. Hvis blot én af parterne siger: nej, det er der visse problemer ved, så bliver der jo ikke noget ud af det. Hvad er det, der gør, at man tror, hovedorganisationerne, som indgår disse overenskomster, har bedre indblik i, hvorvidt det på den enkelte arbejdsplads er vanskeligt med deltidsordningerne, end de enkelte parter selv på det enkelte arbejdssted? Jeg synes virkelig, dette trænger til en nærmere forklaring, som vi må have i udvalget om ikke andet.

Så vil jeg gøre opmærksom på, at FTF har accepteret dette forslag, og at venstres hovedbegrundelse er en HK-undersøgelse. Kan det slet ikke gøre indtryk på socialdemokratiets ordfører? Det skulle undre mig, hvis det ikke gjorde det.

Men jeg vil i det store og hele sige tak for en modtagelse, en behandling, som har været meget mere positiv end sidst, og jeg tror, at når vi får besvaret de mange udmærkede spørgsmål, der blev stillet i udvalget, vil indstillingen blive endnu mere positiv. Jeg vil godt sige, at grunden til, at vi straks har genfremsat dette forslag, netop er, at vi ikke fik besvaret disse spørgsmål, og at vi mener, at dette skal tages i tide, så det ikke er noget, der skal hvirvles op midt i den næste overenskomstsituation, hvor der er nok af andre ting at tale om.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

For at der ikke skal opstå nogen misforståelser, vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg. Jeg anser det for overordentlig værdifuldt, at den størst mulige del af befolk-

ningen og også dette folketing diskuterer begrebet deltidsarbejde, dets muligheder, dets begrænsninger, dets fordele og dets for visse grupper af befolkningen i givne situationer mulige ulemper.

Dér, hvor jeg gerne vil hen, er, at vi har haft en dag i dag, og vi havde en dag i torsdags og en i fredags, hvor der er faldet overordentlig mange bemærkninger i denne sal om arbejdsmarkedets parter som interesseorganisationer. Disse bemærkninger har ikke altid været positive. Det er de fra min side, men det har de altså ikke altid været i denne sal. De har dog været udtryk for, at man mener, at er der noget, der interesserer f. eks. dansk fagbevægelse, så er det dens enkelte medlemmers størst mulige trivsel og muligheder.

Det er baggrunden for, at jeg ganske ærligt føler, at det umiddelbart efter, at man har færdiggjort en 2 års overenskomst, ville virke både forsinkt og næsten en bagatel fornærmende, hvis jeg kom og fortalte arbejdsmarkedets parter, hvad de skulle gøre på et område, som de kender fuldt så godt som jeg, som de diskuterer på hvert eneste møde, de har i deres lokale fagforeninger, og som de naturligvis som interesseorganisationer søger at tilgodese bedst muligt.

Derfor er jeg naturligvis taknemlig for hr. Bolvigs betragtninger om mine inspirerende egenskaber, men min opfattelse er altså, at denne inspiration for længst eksisterer hos arbejdsmarkedets parter selv og ikke behøver yderligere incitamenter.

Så skal jeg bare bekræfte hr. Honorés betragtninger. Allerede i augustforliget skabtes beslutningsgrundlaget vedrørende mulighederne for deltidsarbejde på det offentlige område. Jeg er kun glad for at kunne notere, at når denne del af forslaget i dag er faldet ud, er det en anerkendelse også fra venstres side af, at vi på det offentlige område er kommet igennem, men det viser samtidig forhåbentlig en viden om og forståelse for, at det offentlige områdes sammensætning, arbejdsområder og opdeling er så meget anderledes end det private arbejdsmarkeds område, at paralleller ikke umiddelbart kan drages.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Haarder) (V):

Jeg siger tak for det sidste indlæg og skal blot gøre opmærksom på, at det meste af min tale handlede om samfundsinteressen i disse